

Antwoord van minister Frémault op de mondelinge vraag van de heer Jef Van Damme over het introduceren van de zonnekaart

De zonnekaart is inderdaad een pertinent instrument om de ontplooiing van hernieuwbare energie in Brussel te ondersteunen. De voorbereiding van de zonnekaart startte eind 2016 onder de vorm van een consultatieronde en een benchmarking van gelijkaardige projecten. In 2017 heeft Leefmilieu Brussel een offerteaanvraag bekendgemaakt voor de volledige uitwerking ervan. Eind 2017 werd de opdracht toegekend aan een consortium geleid door de vzw APERe. APERe heeft een erkende expertise in hernieuwbare energie, onder meer op het vlak van zonnesimulaties. Bij het consortium zitten ook Atelier Cartographique, Champs-Libres en Meteotest. Atelier Cartographique heeft expertise in geo-referenties en hun aanwezigheid garandeert een compatibele integratie van de tools en berekeningen die moeten ontwikkeld worden met de databases en servers van Leefmilieu Brussel, en dit zowel op technisch, visueel, ergonomisch als esthetisch vlak. Champs-Libres loopt voorop in de open-source technologie en Meteotest is een Europese referentie in het leveren van klimatologische gegevens.

Begin 2018 werd de ontwikkeling van het project op IT-niveau gestart en nu wordt dit volop uitgewerkt. De technische architectuur werd reeds gevalideerd en vandaag werkt het consortium op de rekenmodules. De

volgende stappen bestaan uit de ontwikkeling van de webapplicatie, de integratie hiervan in de informatica-infrastructuur van Leefmilieu Brussel en het testen van de modules via een pilootfase. Volgens de voorlopige planning zal de oplevering van de zonnekaart in oktober gebeuren en eind oktober zal de zonnekaart beschikbaar zijn voor het grote publiek. Dit project is voor mij een prioriteit, en derhalve zal het nodige gedaan worden om de kaart zo snel mogelijk ter beschikking te stellen van de bevolking.

De kostprijs van de Brusselse zonnekaart bedraagt 189.486 euro (inclusief btw).

Het Vlaams Energieagentschap (VEA) werd in het begin van het ontwikkelingsproces van de Brusselse zonnekaart geconsulteerd. Mijn administratie heeft de lastenboeken kunnen inkijken en heeft het samenwerkingsverband bestudeerd dat het Vlaams Energieagentschap is aangegaan met het Agentschap voor Informatie Vlaanderen (AIV), en de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO). Mijn administratie heeft zo kunnen voortbouwen op de expertise die beschikbaar is in Vlaanderen en elders zoals die van het Franse CSTB (Centre Scientifique et Technique du Bâtiment) die het zonnepotentieel op een 3D-model in Parijs berekende, de duurzaamheidskaart van

Antwerpen (die de integratiemogelijkheden van bijvoorbeeld een kaart voor geothermie toont) en de zonatlas van Nederland (die vergelijkbaar is met de Vlaamse zonnekaart).

Ook voor Vlaanderen was de uitwisseling zinvol, aangezien deze contacten geleid hebben tot de beschikkingstelling van de Brusselse modelcontracten voor de installatie van hernieuwbare energie-systemen in appartementsgebouwen. Uiteindelijk werd het model van de Vlaamse zonnekaart niet weerhouden voor het Brussels Gewest, aangezien de Vlaamse zonnekaart niet werd ontwikkeld met de open-source technologie, en het uitwerken van een samenwerkingsovereenkomst en contracten met de Vlaamse partners een aanzienlijke tijd zouden in beslag genomen hebben.